

Nummer 23 | 1. December 1913 | 62. Aargang

De Sidste-Dages Helliges Lære om Guddommen.

Officielle og autoriserede Udtalelser af Kirkens ledende Mænd.

Under den i September foretagne Landsindsamling til Fordel for „Utahmissionen" fremkom der i Dagspressen flere Angreb paa Mormonernes Liv og Lære, af hvilke enkelte vare meget skarpe, og i disse Angreb fandt man næsten altid de Sidste-Dages Helliges Lære om Gud latterliggjort, idet vi beskyldtes for at lære, at „Adam er vor Gud" og „den eneste Gud, vi have at holde os til", og derfor ogsaa vore Aanders og Jesu Kristi Fader osv. Da det er kommet til vor Kundskab, at der ogsaa gjør sig Misforstaaelser gjældende iblandt nogle af vore lokale Medlemmer, ville vi i det Følgende fremføre nogle officielle og autoriserede Udtalelser om Guddommen af Kirkens ledende Mænd, Udtalelser, som ere et Udtryk for Kirkens virkelige Lære om dette Emne og afgjørende og paalidelige, og som derfor burde respekteres af Alle, der anerkjende Joseph Smith for at være en sand Profet og det Samfund, han organiserede, for at være Guds Kirke.

Disse Udtalelser indeholde maaske ikke Alt, hvad vi ved Studium og Aandens Vejledning kunne lære om Universets styrende Magt, men de ere en Rettesnor for os, og vi skulle altid huske paa, at alle Theorier, Lærdomme og Hypotheser vedrørende Guddommen, der ere i Modstrid med disse klare og bestemte Ord, ogsaa ere i Modstrid med de hellige Skrifter og Kirkens Lære og derfor ikke komme fra Sandhedens Kilde. Lærdomme som disse, at Faderen og Sønnen ere een og samme Person, at Jesus Kristus er vore Aanders Fader, og at dette Væsen er Adam,

ere falske og vildledende Lærdomme, der indsnige sig i Hjerterne paa Saadanne, som have tabt eller ere ved at tabe Aandens Vejledning, og som sætte deres egne Udtydninger og Meninger over det levende Guds Ord, saaledes som det kommer til os i de hellige Bøger og gjennem hans Profeters Mund.

Nogle af de følgende Erklæringer ere fremkomne som Svar paa Spørgsmaal eller for at irettesætte Medlemmer, som have ladet sig lede paa Vildspor, hvilket vil fremgaa af deres Ordlyd; men naar de samles saaledes som her, indeholde de en fyldestgjørende Forklaring af De Sidste-Dages Helliges Lære om Guddommen, en Forklaring, der kan benyttes af Ældsterne og de Hellige imod alle saadanne Vildfarelser og Beskyldninger som de ovenfor nævnte.

Kun een Gud af tilbede.

Af Kirkens øverste Præsidentskab.

Der opstaar ofte Diskussioner om Betydningen af isolerede Skriftsteder, hvoraf de fleste ville kunne tydes ved Hjælp af andre Skriftsteder i de hellige Bøger. Nogle af disse Diskussioner ere unyttige og betydningsløse, og saadanne burde undgaas; men det er rigtigt at studere og søge at komme til en korrekt Forstaaelse af det, som er skrevet til vor Belæring og Opbyggelse. Kirkens autoriserede Bøger ere, som det saa ofte er meddelt, Bibelen, „for saa vidt som den er rigtig oversat", Mormons Bog, Pagtens Bog og Den kostelige Perle. Ved Kirkens Konferencer have dens Medlemmer anerkjendt disse Bøgers Autoritet, og vi have saaledes Noget ved Haanden, hvor vi altid kunne finde paalidelige Oplysninger om Lærdomme.

Herren har ogsaa beskikket een Mand ad Gangen paa Jorden til at holde Aabenbaringens Nøgler for Kirken som et Hele, indbefattende alle dens Organisationer, Autoriteter, Ordinancer og Lærdomme. Aabenbaringens Aand er beseglet paa alle Kirkens Medlemmer til Gavn og Oplysning for Enhver, der modtager dens Inspiration og indenfor det Virkefelt, hvori han eller hun er kaldet til at arbejde. Men for Kirken som et Hele er ene og alene han, der staar som Hovedet, beskikket til at modtage Aabenbaringer i Form af Befalinger, og disse ere afgjørende i Stridsspørgsmaal. Tilligemed sine Raadgivere præsiderer han over hele Kirken i den ganske Verden, og det øverste Præsidentskab har saaledes Ret til at sige det afgjørende Ord i alle Sager, der vedrøre Ledelsen, Opbyggelsen og Undervisningen i dette Samfund.

Et Spørgsmaal er fremkommet og diskuteret i nogle af vore Organisationer og tilsidst sendt til os. Det drejer sig om en Udtalelse i Den kostelige Perle, der lyder saaledes:

„Og jeg har et Værk for dig, Moses, min Søn! og du er i min Enbaarnes Lignelse, og min Enbaarne er og bliver Frelseren, thi han

er fuld af Naade og Sandhed; men der er ingen Gud uden mig, og alle Ting ere for mit Aasyn, thi jeg kjender dem alle." (Moses 1:6.)

Det er særligt Ordene: „Men der er ingen Gud uden mig", som man ikke forstaar, fordi de synes at modsige mange andre Udtalelser i baade gamle og nye Skrifter; men der er ingen Modsigelse, naar Ordene forstaas rigtigt.

Moses var opdraget i en Afgudsdyrkelsens Atmosfære. Der var utallige Guddomme blandt Ægypterne. Ved Paabegyndelsen af det Værk, som Herren efter sit eget Udsagn havde bestemt, at Moses skulde udføre, var det nødvendigt at vende hans Sind og Tro til Gud, den evige Fader som det eneste Væsen at tilbede. Derfor bleve disse Ord eller rettere dem, der virkelig bleve talte til Moses, og hvoraf disse ere en Oversættelse, udtalte med særligt Eftertryk, ikke alene imod Datidens falske Guder, men ogsaa imod bedrageriske Aander; blandt disse var Satan den øverste, og han prøvede paa at udgive sig selv for at være et himmelsk Væsen og forlangte, at Moses skulde tilbede ham, hvilket er meddelt i samme Kapitel. (12.—25. Vers.)

Befalingen blev af de samme Grunde gjentaget i det første af de 10 Bud: „Du skal ikke have andre Guder for mig" — det vil sige foruden mig, over mig eller lige med mig, eller til at være Gjenstand for Tilbedelse. (2. Mosb. 20 : 2—5.) Eller, som Paulus siger: „Thi om der end er saakaldte Guder, være sig i Himmelen eller paa Jorden, som der jo er mange Guder og mange Herrer, saa er der for os dog kun een Gud, Faderen, af hvem alle Ting ere, og vi til ham, og een Herre, Jesus Kristus, ved hvem alle Ting ere, og vi ved ham." (1. Kor. 8 : 5—6.

Det maa erindres, at det var Kristus, som, før han kom i Kjødet, gav Loven og Budene til Moses, og som talte for Faderen, saaledes som han forklarede det til Nephiterne, da han viste sig for dem efter sin Opstandelse. (3. Nephi 15 : 5.) Han „var i Begyndelsen hos Gud og var Gud", ifølge Johannes 1 : 1. Han repræsenterede Faderen og handlede og talte for Faderen i Skabelsen og fra den Tid ned gjennem alle Evangeliets Uddelinger. Engle ere ligeledes under ham blevne beskikkede til at tale i Guds Navn. (Se 2. Mosb. 23 : 20, 21.) Men det eneste Væsen at tilbede, Gud den evige Fader, staar øverst og alene, og det er i den Enbaarnes Navn, at vi henvende os til ham, saaledes som Kristus har lært os. „Gud staar i Guds Menighed; han dømmer midt iblandt Guder." (Psal. 82 : 1—6.) Jesus citerede dette og modsagde det ikke. (Joh. 10 : 34—36.) Alle de fuldkomne Væsener, der med Rette kunne kaldes Guder og ligesom Frelseren ere i Besiddelse af „Guddommens hele Fylde legemlig", ere eet, ligesom Faderen, Sønnen og den Helligaand ere eet.

Der er Spørgsmaal, vedrørende Lærdomme og Principper, som ere gode Emner for Klasseøvelser, naar de drøftes i den Hensigt at erhverve

Oplysning; men der er ogsaa Emner, som ikke have nogen nævneværdig Betydning, og hvorom man ikke kan komme til et bestemt og afgjørende Resultat. Disse burde undgaas, da det kun er Tidsspilde at behandle dem og let giver Anledning til endeløse Diskussioner. Lad Lyset skinne og søg efter det i Tro, men lad ikke Trætte og Strid finde Sted blandt Sidste-Dages Hellige.

Joseph F. Smith,
Anthon H. Lund,
Charles W. Penrose,
Øverste Præsidentskab.

(»Improvement Era«, 15. Bd., Side 483.)

Profeten Joseph Smith om Guds Personlighed.

„Der bliver sagt meget om Gud og Guddommen. Skriften erklærer, at der er mange Guder og mange Herrer, men for os er der kun een sand og levende Gud, og Himlenes Himle kunne ikke holde ham; thi han tog sig den Frihed at gaa til andre Himle. Vore Dages Religionslærere sige, at Faderen er Gud, Sønnen er Gud, og den Helligaand er Gud, og at de alle ere i eet Legeme og ere een Gud. Jesus bad, at de, som Faderen havde givet ham ud af Verden, kunde blive gjorte til eet, ligesom han og Faderen vare eet (eet i Aand, Hensigt og Villie). Dersom jeg skulde bevidne, at den kristne Verden er vildfarende i dette Punkt, vilde mit Vidnesbyrd være sandt.

Peter og Stephanus bevidne, at de saa' Menneskenes Søn staa ved Guds højre Haand. Ethvert Menneske, som har set Himlene aabnede, veed, at der er tre Personer i Himlene, som besidde Magtens Nøgler, og at den ene præsiderer over alle." (Kirkens Historie, 5. Bd., Side 426.)

„Om Sløret skulde borttages i Dag, og den store Gud, som styrede denne Verden paa dens Bane, og som opholder alle Verdener og alle Ting ved sin Kraft, skulde gjøre sig selv synlig for os — jeg siger, dersom I kunde se ham i Dag, da vilde I se ham i et Menneskes Skikkelse — lig Eder selv, i Person, Skikkelse og Form som en Mand; thi Adam blev skabt i Guds Billede og Lignelse, og fik Undervisning af ham, spadserede med ham og talede med ham, ligesom et Menneske taler med et andet." (Tale, April 1844.)

„Jeg har altid erklæret, at Gud er een Person, at Jesus Kristus er en selvstændig, særskilt Personlighed fra Gud, vor Fader, og at den Helligaand ogsaa er en særskilt Personlighed og er en Aand, og disse tre udgjøre tre særskilte Personer og tre Guder... Mange Mennesker sige, at der kun er een Gud, at Faderen, Sønnen og den Helligaand kun ere een Gud! Jeg siger, det er en mærkelig Gud, tre i een og een i tre!" (Tale 16. Juni 1844.)

Brigham Young.

„Jeg vil sige enhver især af Eder, at I ere vel bekjendte med Gud, vor himmelske Fader, eller den store Elohim. I kjende ham Allesammen meget godt; thi der findes ikke een af Eder, uden at han jo har været i hans Nærhed og boet hos ham Aar efter Aar, og alligevel søge I at blive bekjendte med ham, medens Sagen er, at I kun have glemt, hvad I forud vidste... Der er ikke en eneste tilstede her i Dag, uden at han eller hun er en Søn eller Datter af dette Væsen. I Aandeverdenen bleve Menneskenes Aander først organiserede og bragte ind i Tilværelsen, og de boede der hos deres Forældre, før de kom hid...

Den hellige Skrift har fra Begyndelsen af lært os at kalde ham vor Fader, og vi ere blevne oplærte til at bede til ham som vor Fader i vor ældste Broders Navn, hvem vi kalde Jesus Kristus, Verdens Frelser, og denne Frelser var saa bestemt i dette Punkt, at han, medens han var her paa Jorden, lærte sine Disciple ikke at kalde Nogen paa Jorden deres Fader, thi vi have een Fader i Himmelen." (Tale 8. Febr. 1857.)

„Vor Gud og Fader i Himlen er et personligt Væsen, eller med andre Ord, han har et Legeme med Lemmer, ligesom I og jeg have, og er i Stand til at fremstille sine Hænders Gjerninger for organiserede Fornuftvæsener, som f. Ex. den Klode, hvorpaa vi leve, hvilken er Frugten af den Kundskab og uendelige Visdom, som han besidder. Hans Søn, Jesus Kristus, er ogsaa et personligt Væsen og har et Legeme ligesom sin Fader." (Tale 9. April 1852.)

John Taylor.

„Jesus Kristus er i Sandhed Verdens Skaber og Herrernes Herre, og som Psalmisten siger: „Han dømmer midt iblandt Guder". Moses kunde med Rette have sagt, at han er den „levende Gud". Jesus siger, idet han omtaler sin kjødelige Tilværelse: „Jeg er Menneskenes Søn", og Peter, oplyst af den Helligaand, sagde: „Du er den levende Guds Søn", menende vor Fader, som er i Himlen, og som er alle Aanders Fader, og som med Jesus Kristus, sin førstefødte Søn, og den Helligaand ere eet i Magt, Herlighed og Villie og udgjøre dette Verdenssystems øverste Præsidentskab. Men de ere tre selvstændige og særskilte Personer lige saa meget, som Solen, Maanen og Jorden ere tre forskjellige Himmellegemer." (»Times and Seasons«, 15. Febr. 1845.)

Joseph F. Smith.

„Og at jeg er i Faderen, og Faderen i mig, og Faderen og jeg ere eet." (Pagtens Bog 93 : 3.)

Jeg kan ikke fatte, at noget fornuftigt Menneske kan lægge den Mening i disse Ord, at de betyde, at Jesus og hans Fader ere een

Person; de betyde kun, at de ere eet i Kundskab, i Sandhed, i Visdom, i Opfattelse og i Hensigter; ligesom Herren Jesus selv paalagde sine Disciple at være eet med ham og at være i ham, saa at han kunde være i dem. Det er paa denne Maade, at jeg forstaar dette Udtryk, og ikke saaledes som nogle Mennesker udlægge det, nemlig at Kristus og Faderen ere een og samme Person. Jeg erklærer til Eder, at de ikke ere een Person, men at de ere to Personer, to Væsener, selvstændige og adskilte lige saa fuldstændigt som nogen Fader og Søn i denne Forsamling. Alligevel er Jesus denne Verdens Fader, fordi det var ved ham, at Verden blev skabt." (Tale 16. Marts 1902.)

Adam, Menneskeslægtens Stamfader.

Som Svar paa forskjellige Spørgsmaal, vedrørende Emner, der ere behandlede i enkelte Klasselektier, fremlægger Kirkens øverste Præsidentskab følgende Erklæring, dateret 31. Januar 1912:

„Til Alle, som dette angaar: Det øverste Præsidentskab har Intet at fremsætte angaaende tidligere Tilværelser ud over det, der findes i Aabenbaringerne til Kirken. De trykte, autoriserede Skrifter vise, at alle Mennesker, som komme til denne Jord og ere fødte i Kjødet, havde en Forudtilværelse som aandelige Væsener — Sønner og Døtre af den evige Fader. (Se Den kostelige Perle, 3:5—7.) Jesus Kristus var den Førstefødte. En Aand, født af Gud, er et udødeligt Væsen. Naar Legemet dør, dør Aanden ikke. I den opstandne Tilstand vil Legemet blive udødeligt ligesom Aanden. Spekulationer angaaende Adams Livsløb, før han kom her til Jorden, ere aldeles unyttige. Vi lære gjennem Aabenbaring, at han var Erkeengelen Michael, og at han staar som Hovedet for sine Efterkommere her paa Jorden. (Pagtens Bog 107:53—56.) Dogmatiske Paastande kunne ikke træde i Stedet for Aabenbaring, og vi burde være tilfredse med, hvad der er antaget som Lærdom, og ikke diskutere saadanne Ting, som trods al Diskussion dog kun ere Theorier."

Eders Brødre:
Joseph F. Smith.
Anthon H. Lund.
Chas. W. Penrose.

Profeten Joseph Smith.

„Præstedømmet blev først givet til Adam. Han erholdt det første Præsidentskab og holder Nøglerne til dette fra Slægt til Slægt. Han modtog det ved Skabelsen, før Jorden blev dannet. Der blev givet ham Magt og Herredømme over alle levende Skabninger. Han er Erkeengelen Michael, der omtales i Skriften. Præstedømmet blev derefter givet til Noah, som er Gabriel, og som var alle Levendes Fader paa hans Tid,

og der blev ligeledes givet ham Herredømme. Disse Mænd havde Nøglerne først paa Jorden og dernæst i Himlen...

Daniel taler i det 7. Kapitel om den Gamle af Dage. Han mener det første Menneske, vor Fader, Adam, Michael. Han vil kalde sine Børn sammen og holde Raad med dem og forberede dem paa Menneskenes Søns Komme. Han (Adam) er Menneskeslægtens Fader og præsiderer over alle Menneskers Aander, og Alle, som have haft Nøglerne, staa foran ham i dette store Raad... Adam overleverer sit Husholderskab til Kristus, det, som var overgivet til ham, nemlig Universets Nøgler, men beholder sin Stilling som Menneskeslægtens Hoved...

Faderen kaldte alle Aanderne til sig før Menneskets Skabelse og organiserede dem. Han (Adam) er Hovedet og fik Befaling til at formere sig. Nøglerne bleve først givne til ham og af ham til Andre. Det vil blive forlangt, at han skal gjøre Rede for sit Husholderskab, og de andre til ham for deres.

Præstedømmet er evigt. Frelseren, Moses og Elias gave Nøglerne til Peter, Jakob og Johannes paa Forklarelsens Bjerg. Præstedømmet er evigt — uden Dages Begyndelse og Aars Ende, uden Fader og Moder. Dersom der ingen Forandring er i Ordinancerne, er der heller ingen Forandring i Præstedømmet. Hvorsomhelst Evangeliets Ordinancer udføres, der er Præstedømmet. Hvorledes have vi faaet Præstedømmet i disse de sidste Dage? Det kom ned ved Peter, Jakob og Johannes, som havde faaet det givet til sig, og de gave det igjen til Andre. Kristus er den store Højpræst. Adam næst." (Kirkens Historie, 3. Bd., Side 385.)

„Fra disse Udtalelser og fra mange andre, som kunde citeres, fremgaar det tydeligt, at Adam og Kristus ere to Personer — ikke een og samme Person. Det er en fejlagtig Lærdom at antage dem for at være een Person; thi Jesus er Kristus, et Medlem af Guddommen, til hvem Adam, Menneskeslægtens Stamfader her paa Jorden, maa aflægge Regnskab. Adam vil komme til at aflægge Regnskab for sit Husholderskab til vor Herre og Frelser, Jesus Kristus, hvis Blod soner for alle de Menneskers Synder, der ere faldne formedelst Adams Overtrædelser."

(»Improvement Era«, 15. Bd., Side 418.)

Jesus vor ældre Broder!

Hvor vare vi, før vi kom her? Hos Gud. Hvor er han? Paa et Sted, som Johannes giver Navnet Himlen. Hvad forstaa vi ved Himlen? Ikke et Sted, der, som vore kristne Venner fortælle os, er uden for Tid og Rum; thi et saadant Sted gives ikke, har aldrig været og vil heller aldrig blive; men jeg mener en virkelig Verden, en fuldkommen, himmelsk Klode, en Himmel, dannet af Elementer, der ere organiserede, helligede og herliggjorte til at være Guds Bolig og Opholdssted.

Bleve vi fødte der? Ja, vi bleve fødte der. Selv vor Forløser,

hvis Lidelse og Død vi mindes i Dag, blev født i hin Verden, før han blev født af Jomfru Marie. Har De ikke læst i det nye Testamente, at Jesus Kristus var al Skabningens Førstefødte. Af den Udtalelse fremgaar det, at han var den ældste af hele Menneskeslægten, for saa vidt hans Fødsel i Aandeverdenen angaar. Hvor længe det er siden, at denne Fødsel fandt Sted, er ikke aabenbaret; det er maaske utalte Millioner af Aar; vi vide Intet derom, men vi vide, at han blev født og er den ældste i Aandeverdenen.

De have alle læst i det nye Testamente, at han er kaldet vor ældre Broder. Hentyder dette til hans Fødsel i et Legeme af Kjød og Ben? Aldeles ikke; thi der var Hundreder af Millioner fødte her paa Jorden, før det Legeme af Kjød og Ben, som vi kalde Jesus, blev født. Hvorledes er han da vor ældre Broder? Vi maa gaa tilbage til hin fjærne Tidsperiode, da han blev født i Aandeverdenen som den første af Guds store Familie af Aander. Paa Grund af sin Førstefødselsret blev han den store Skaber. Gud skabte igjennem ham ikke alene denne lille Verden, dette Støvgran i Altet, men mange Verdener bleve dannede og skabte ved ham. Hvor mange vide vi ikke, thi det er ikke aabenbaret. Det er tilstrækkeligt at sige, at et stort Antal Verdener bleve skabte ved ham. Hvorfor ved ham? Fordi han havde Førstefødselsretten, da han var den ældste af alle Guds Sønner og Døtre." (Orson Pratt, Tale, 12. Novbr. 1876.)

. Mandag den 1. December 1913.

Pagtens Bogs Historie.

De Sidste-Dages Hellige have foruden Bibelen og Mormons Bog to Bøger, hvis Indhold de ogsaa anse for at være Guds Ord, nemlig Pagtens Bog og Den kostelige Perle. For nogen Tid siden omtalte vi den sidste af disse noget nærmere, og nu er der stillet det Spørgsmaal til os: Hvorledes blev Pagtens Bog til; naar og hvor udkom den osv.? Vi forudsætte, at alle Sidste-Dages Hellige veed, at Pagtens Bog indeholder de Aabenbaringer, der ere givne til Profeten Joseph Smith til Kirkens Opbyggelse i denne Husholdning, og den er derfor af stor Betydning for os.

Efter at de første af disse Aabenbaringer vare modtagne og nedskrevne, bleve de oplæste for Medlemmer af Kirken og Afskrifter af dem sendte til Saadanne, som vare interesserede i dem, og senere bleve de ofte trykte i Kirkens Tidsskrifter. Men dette var ikke tilstrækkeligt til at give alle Medlemmerne Lejlighed til at gjøre sig bekjendte med deres Indhold, og allerede i Juli 1830 tænkte Profeten paa at faa dem

trykt, idet han samlede, ordnede og afskrev dem med dette Maal for Øje. Kun 26 af de 130 Kapitler i Pagtens Bog forelaa paa dette Tidspunkt, men Antallet forøgedes stadig, og i November 1831 blev Spørgsmaalet om Aabenbaringernes Udgivelse diskuteret ved en speciel Konference i Hiram, Ohio. Oliver Cowdery og John Whitmer bleve, efter at Joseph Smith havde samlet og ordnet Manuskriptet, beskikkede til at bringe det til Independence i Missouri, for at det kunde blive trykt i Kirkens eget Trykkeri der, og det blev besluttet at trykke 10,000 Exemplarer. Konferencen varede i to Dage. Om Eftermiddagen paa den første Dag blev Fortalen til Bogen given ved Inspiration. (1. Kap.)

Men Udgivelsen var forbundet med Vanskeligheder. Kirken var udsat for Forfølgelser, og i de nye og ukjendte Forhold i Missouri, hvor de Hellige nu begyndte at nedsætte sig, var der meget at tage Vare, og Folket var fattigt. Det næste, vi høre om Pagtens Bog, er i et Raadsmøde, der afholdtes i Foraaret 1832. Her blev det besluttet at indskrænke Oplaget til 3000 Exemplarer, og da flere nye Aabenbaringer vare modtagne i Mellemtiden, bleve 3 Ældster beskikkede til at forberede disse til Trykning og at faa Bogen trykt saa snart som muligt. I et Brev til W. W. Phelps, dateret den 25. Juni 1833, skrev Profeten: „Med Hensyn til at faa Pagtens Bog indbunden, da tro vi ikke, det er nødvendigt. Den vil kunne sælges uden at være indbunden; der er, saavidt vi vide, ingen Bogbinder at faa fat paa, og Materialier til Brug ved Indbindingen vilde ikke kunne skaffes tilveje uden at forsinke dens Udgivelse altfor meget." I et Brev, dateret den 2. Juli 1833, forlanges det, at „Kassen med Pagtens Bog skal sendes til N. K. Whitney, Kirtland, Ohio". Disse Udtalelser tyde paa, at Bogen var omtrent færdig først paa Sommeren 1833, men den udkom dog alligevel ikke; thi den 20. Juli 1833 blev Trykkeriet tilligemed alt Inventar og hele Oplaget af Pagtens Bog ødelagt af en Pøbelhob. Kun nogle faa Exemplarer reddedes.

De Hellige toge saa atter fat og opførte et Trykkeri i Kirtland, Ohio, og i et Raadsmøde den 24. September 1834 blev det paany besluttet at udgive Pagtens Bog. En Komitee blev beskikket til at forestaa dette Arbejde, og i Sommeren 1835 var Bogen færdig til Udgivelse. En Konference blev afholdt den 17. August 1835, hvor disse Brødre aflagde Rapport over deres Arbejde og fremlagde Bogen, der blev enstemmig antaget af Forsamlingen. Vi hidsætte nogle Citater fra dette vigtige Møde:

Efter at Mødet var aabnet med Sang og Bøn, blev Bogen fremlagt af Præsidenten, hvorefter Sidney Rigdon, W. W. Phelps og J. Whitmer bar Vidnesbyrd om dens Sandhed.

„Ældste John Smith, der talte for Højraadet i Kirtland, bar Vidnesbyrd om, at Aabenbaringerne i denne Bog vare sande, og at

Forelæsningerne om Troen vare fornuftigt ordnede og nyttige til Undervisning, hvorefter Højraadet i Kirtland enstemmig antog og anerkjendte Aabenbaringerne som Lærdomme og Befalinger."

Højraadet i Missouri, de Tolv, de Halvfjerds samt de øvrige Quorumer i Præstedømmet gjorde det samme.

„Præsident W. W. Phelps læste derpaa en Artikel om „Ægteskab", som blev anerkjendt og vedtaget til Indlemmelse i Pagtens Bog.

Præsident Oliver Cowdery læste derpaa en Artikel om „Regjeringer og Love i Almindelighed", som ligeledes blev anerkjendt og vedtaget til Indlemmelse i Bogen." (Kirkens Historie, 1. Bd., Side 234—250.)

Den første Udgave af Pagtens Bog udkom altsaa i 1835 efter mange Besværligheder og indeholdt 107 Aabenbaringer samt de ovennævnte 2 Artikler og Joseph Smiths Forelæsninger om Tro.

Den ene af disse Artikler findes endnu i Pagtens Bog (Kap. 134); den anden, om „Ægteskab" af W. W. Phelps, blev udtaget, da Aabenbaringen om „Celestialt Ægteskab", der nu udgjør Kap. 132, blev modtaget den 12. Juli 1843. I 1878 udkom en Udgave af Pagtens Bog, der var inddelt i Vers og forsynet med Henvisninger af Orson Pratt.

Forelæsningerne om Troen bleve holdte for en Klasse af Ældster i Kirtland 1834 af Profeten Joseph Smith og indsatte i den første Udgave og i alle senere Udgaver af Pagtens Bog. De ere „nyttige til Undervisning", men have dog ikke den samme Autoritet og Gyldighed som Aabenbaringerne, og denne Forskjel burde altid erindres. (Se Kirkens Historie, 2. Bd., Side 176.) J. S. H.

Missionsnyheder.

Afløsning. Ældste N. L. Hansen, som i to Aar har virket i Kjøbenhavns Konference, de sidste 6 Maaneder som Konferencens Præsident, er løst fra sit Missionsarbejde og forlod Kjøbenhavn den 21. November. Han vil foretage en Rejse til Italien og Palæstina, før han rejser hjem. Vi ønske ham Lykke paa Rejsen!

Afløsning og Beskikkelse. Ældste Jesse H. Nielsen er løst fra sin Stilling som Missionssekretær og beskikket til at præsidere over Kjøbenhavns Konference.

Ældste Jos. N. Busath er løst fra at virke i Kristiania Konference og beskikket til at indtage Br. Nielsens Plads som Missionssekretær.

Ankomst. Følgende Ældster fra Zion ankom til Kjøbenhavn den 15. November for at virke i den skandinaviske Mission: Ernest E. Nielson, Hunter, Utah; Melvin C. Olsen, Brigham City, Utah, og Kenneth N. Schou, Milford, Utah.

Beskikkelse. Ernest E. Nielson er beskikket til at arbejde i Aalborg, Melvin C. Olsen i Kjøbenhavns og Kenneth N. Schou i Bergens Konference.

Mormons Bogs Guddommelighed.

Af Nephi Jensen i »Liahona«.

Mormons Bog fremkom ikke alene for at opfylde gamle, bibelske Profetier, men dens Indhold er i sig selv et Bevis paa dens Guddommelighed. Den indeholder Profetier, som ere blevne bogstaveligt opfyldte, siden Bogen blev oversat. Pladsen tillader os kun at henvise til nogle faa af disse. I 2den Nephi Bog 30. Kapitel læse vi: „Thi efter at Bogen, hvorom jeg har talet, skal komme frem... skulle Mange tro de Ord, der ere skrevne."

For at forstaa den Frimodighed, hvormed denne Forudsigelse er udtalt, maa vi erindre, at Joseph Smith, Bogens Oversætter, paa den Tid, da den blev skreven, var en ubekjendt Farmers Søn, 24 Aar gammel. Han var næppe kjendt udenfor sit eget umiddelbare Naboskab og havde aldrig rejst. Han havde meget ringe Skolekundskaber, og der var Intet i hans Omgivelser eller hos ham selv, der blot antydede Muligheden eller Sandsynligheden af, at „Mange ville tro", at Bogen, som han var ved at oversætte, var en Aabenbaring fra Gud.

Den Udtalelse i denne Profeti, at „Mange skulle tro de Ord, som ere skrevne", betyder mere, end hvis Forfatteren af en Roman vilde sige om en Bog, han var ved at skrive: „Denne Roman vil en Gang faa Plads ved Siden af de bedste, der nogensinde ere skrevne." Den betyder mere, end hvis en Historieskriver vilde sige: „Om ikke mange Aar vil denne Bog blive anerkjendt som en ufejlbar Autoritet." Den betyder mere, end hvis en Digter vilde sige om et nyt Digt, han skrev: „Dette Digt vil faa Plads blandt Verdens Klassikere." Denne Profeti betyder, at naar den Bog, hvori den indeholdes, Mormons Bog, skal gives til Verden, skulle Mange tro, at den er en Aabenbaring fra Gud.

Er denne Profeti gaaet i Opfyldelse? Lad Israels Hærskarer svare. Fra fjærne Lande og fra Øerne i Havet er der kommet Titusinder af Omvendte til det gjengivne Evangelium, og alle disse forene sig i det samme kraftige Vidnesbyrd: „Vi tro, at Mormons Bog er en Aabenbaring fra Gud". „Vi tro, at dens Indhold i Virkeligheden er Guds Ord".

Dersom du siger til mig, at Joseph Smith kunde have indsat denne Profeti i Mormons Bog uden Inspiration, da vil jeg svare, at han i alt Fald ikke kunde have opfyldt Profetien. Kun Gud kunde opfylde den, og eftersom Gud har opfyldt den, ere vi tvungne til at tro, at den kommer fra Gud.

Mormons Bog er et enestaaende Mirakel. Den blev given til Verden af en almindelig, ulærd og uerfaren Farmer. Dens jordiske Forfatter kjendte Intet til og havde ingen Lejlighed til at blive bekjendt med amerikanske Oldsager. Uden at modtage nogen som helst Oplysning om Indianernes Oprindelse fremsatte Oversætteren af Mormons Bog en fuldtud paalidelig Beretning om Fortidens Amerika i denne Bog.

Oberst Robert Ingersoll sagde en Gang: „Dersom det første Menneske havde fundet en Bog, da kunde han vide, at den var guddommelig." Det kan med lige saa stor Ret siges, at hvis en Mand skulde finde en Bog, som intet Menneske kunde skrive, da vidste han, at den var guddommelig. Mormons Bog er en saadan Bog. Dette er en dristig Paastand, men den er lige saa sand, som den er dristig. Lad os fremføre Beviserne.

Vi ville begynde med 2det Kapitel i Bogen. I dette Kapitel gives der Navnene paa de fire Brødre, som først nedsatte sig i Sydamerika, og det fortælles endvidere, at den yngste af dem tog Ledelsen. To vigtige Kjendsgjerninger angaaende Sydamerikas første Indbyggere ere givne i dette Kapitel. Først, at fire Brødre vare Sydamerikas første Nybyggere, og dernæst, at den yngste var Lederen. Men ere disse Paastande rigtige? Lad Arkæologen og Oldtidsforskeren give Svaret. Daniel G. Brinton siger: „Der er næppe et Folk eller en Stamme paa det amerikanske Fastland, som ikke synes at have et Sagn eller en Tradition om, at dens Oprindelse stammer fra fire Brødre." (Myths of the world.)

Baldwin siger, at Sydamerikas Civilisation opstod „hos et Folk, ledet af fire Brødre, som nedsatte sig i Cuzco Dalen og udviklede Civilisationen efter bedste Evne. Den yngste af disse fire Brødre paatog sig den højeste Myndighed og blev den første af en lang Række af Konger." (Ancient America, Side 264.)

Gjættede Joseph Smith Tallet paa de Brødre, som først nedsatte sig i Sydamerika? Gjættede han ogsaa, at den yngste blev deres Hersker?

Vi gaa videre til Noget, der er endnu mere mærkværdigt. I det tredie Kapitel af Helaman have vi en Beretning om, at nogle af Nephiterne flyttede fra Sydamerika til Mellemamerika. I de sex første Vers af dette Kapitel have vi tre vigtige historiske Kjendsgjerninger om Mellemamerika i Oldtiden: Først, at Mellemamerika i forhistoriske Tider var beboet af to Folkeslag: Jarediterne og Nephiterne. Dernæst, at det ene af disse Folkeslag tilintetgjorde Skovene i Mellemamerika, og endelig, at det andet Folk, Nephiterne, benyttede Cement til deres Huse.

Indeholder dette tredie Kapitel af Helaman virkelige Kjendsgjerninger, eller er det Opdigtelse? Er det Sandhed eller Fabel? Jeg bringer O. F. Cook, Medlem af de Forenede Staters Landbrugsministerium, frem som Vidne i denne Sag. I 1908 blev han sendt til Mellemamerika for at studere Plantelivet og Vegetationen. Efter at have foretaget

Undersøgelser der i flere Maaneder vendte han tilbage til Washington og skrev en Beretning om sine Undersøgelser og de Slutninger, han var kommen til. Paa Side 16 af denne Beretning omtaler han de to efter hinanden følgende Civilisationer i Mellemamerika paa følgende Maade:

„Mange Egne, som nu ere opfyldte af tætte Skove, have en Gang været fri for Skove og bebyggede. Saaledes findes der i Sanhua Cohalon Distriktet af Alta Vera Paz Oldsager, tilhørende to eller maaske tre meget forskjellige Civilisationer, der tyde paa, at lige saa mange Oldtidsfolk efter hinanden have beboet disse Landstrækninger. Pyramiderne og de med Kamre forsynede Bygninger, som fandtes paa Toppen, synes at have været forsynede med et Dække af Cement over det Hele."

(Sluttes.)

Efteraarskonferencen i Kristiania.

Konferencen, som blev afholdt i Forsamlingshuset i Osterhausgaten 27, indledede Fredag Aften den 17. Oktober med en stor Koncert og Aftenunderholdning. Det interessante og godt udførte Program gjorde stor Lykke hos den store Forsamling, hvoraf over Halvdelen vare Fremmede.

Lørdag Aften Kl. 8,30 afholdtes det første egentlige Konferencemøde, som aabnedes med Salmen: „Jeg er fremmed". Bøn af Ældste Erastus H. Petersen, hvorefter Salmen: „Naar skal jeg møde dig, Frelser saa kjær", blev afsungen. Konferencepræsident C. M. Nielsen bød derefter Præs. Christophersen, Ældsterne og de Hellige Velkommen, hvorpaa følgende Grensforstandere aflagde Rapporter: Carl J. Olausen, Arendal; J. Verne Nielsen, Skien og Larvik; Ole A. Wold, Drammen og Tønsberg; C. F. Petersen, Frederiksstad og Frederikshald; C. M. Nielsen, Kristiania.

Præs. M. Christophersen udtalte sin Tilfredshed med de aflagte Rapporter og opmuntrede de Hellige til at besøge deres Møder. Mødet sluttede med Salmen: „Blæs sagte, I Storme fra iskolde Nord". Taksigelse af Ældste A. Amundsen.

Søndag Morgen Kl. 10 blev Søndagsskolens Konference afholdt. Den aabnedes med Sangen: „Da du styrket fra dit Leje". Bøn af Br. H. P. H. Petersen. Derefter Sangen: „O, du Salighedens Klippe". Rapporter aflagdes derefter fra Søndagsskolerne i de forskjellige Grene som følger: Arendal: C. J. Olausen, Skien og Larvik: J. Verne Nielsen, Drammen: Daniel L. Jensen, Frederiksstad og Frederikshald: Geo. D. Petersen, Kristiania: A. Amundsen. Et interessant Program blev derefter givet af Kristiania Søndagsskole, hvorefter Præs. Christophersen fremstod og udtalte sin Glæde over at se den store Fremgang i Tilstanden siden sidste Konference. Han opmuntrede Lærere og Elever til fortsat, nidkjært Arbejde og gav flere gode Raad.

Præs. Nielsen og Bestyrer A. Amundsen gjorde nogle faa Bemærkninger, hvorefter Skolen sluttedes med Sangen: „Velsign, o Gud, dit Folk". Taksigelse af Br. Carl A. Lørdahl.

Efterm. Kl. 2 afholdtes det næste Møde, der aabnedes med Salmen: „Salems Konges Præstedømme". Bøn af Br. Frants Olsen fra Larvik, og Salmen: „Guds Aand som en Ild".

Konferencepræsident C. M. Nielsen aflagde Rapport over det udførte Arbejde i hele Konferencen i de sidste sex Maaneder: 17 Missionærer have virket i Konferencen og uddelt 72,814 Skrifter, omsat 1360 Bøger, besøgt 20,185 Fremmedes Huse, haft 3443 evangeliske Samtaler, holdt 603 Møder, erhvervet 23 nye „Stjerne"-Subskribenter, døbt 38 og velsignet 8 Børn. Konferencen har 7 kvindelige Hjælpeforeninger, 6 Søndagsskoler, 2 Unge Mænds Foreninger og 5 Unge Kvinders Foreninger. 5 ere døde, og 11 ere blevne udelukkede. Konferencen tæller 900 Medlemmer.

Missionspræsident Martin Christophersen foreslog dernæst Kirkens Generalautoriteter til Opholdelse samt Missionens og Konferencens Autoriteter som følger: Hyrum M. Smith som Præsident over den europæiske Mission, Martin Christophersen som Præsident over den skandinaviske Mission med John S. Hansen som Oversætter og Redaktionssekretær ved „Skandinaviens Stjerne" og Jesse H. Nielsen som Missionssekretær. C. M. Nielsen som Præsident over Kristiania Konference med Jos. N. Busath som Konferencens Sekretær.

Konferencepræsidenten oplæste derefter Ældsternes Beskikkelser som følger:

Kristiania Gren: C. M. Nielsen, Forstander, med A. Amundsen, Jos. N. Busath, Hans Wamsal og C. F. Petersen som Medarbejdere.

Drammen Gren: Ole A. Wold, Forstander, med Carl J. Olausen og O. W. Pedersen som Medarbejdere.

Skien Gren: J. Verne Nielsen, Forstander, med Abel M. Poulsen som Medarbejder.

Larvik Gren: Erastus H. Petersen, Forstander, med Alex. Carlsen som Medarbejder.

Arendal Gren: Norman H. Salvesen, Forstander, med Daniel L. Jensen som Medarbejder.

Frederiksstad Gren: Geo. D. Petersen, Forstander, med Parley H. Johnsen som Medarbejder.

Præs. Christophersen var tilfreds med Konferencens finansielle Stilling og opmuntrede Ældsterne og de Hellige til at fortsætte det gode Arbejde.

Mødet sluttede med Salmen: „O, Helligaand, mit Liv, min Lyst". Taksigelse af Ældste Parley H. Johnsen.

Søndag Aften Kl. 7. Mødet aabnedes med Salmen: „Vaagn,

min Sanger, af din Slummer". Bøn af Ældste Abel M. Poulsen, hvorefter Salmen: „Guds Aand som en Ild" blev afsungen.

Følgende Spørgsmaal, der var modtaget gjennem Posten: „Er Aabenbaring nødvendig i vore Dage?" blev besvaret af Præs. C. M. Nielsen, hvorefter Præsident M. Christophersen talte til Forsamlingen om Evangeliets første Principper og Vejen til Frelse og Ophøjelse i Guds Rige.

Mødet sluttede med Salmen: „Zion, naar paa dig jeg tænker". Taksigelse af Ældste Jos. N. Busath.

Mandag Aften den 20. Oktbr. Kl. 8,30. Mødet aabnedes med Salmen: „Lad os Rejsen fortsætte". Bøn af Ældste A. Amundsen og Salmen: „Atter kraftigt saltes Jorden".

Rapporter, vedrørende Grenenes lokale Organisationer, aflagdes af Ældsterne fra disse Grene. For Kristiania Grens Vedkommende aflagdes følgende Rapporter: Skriftforeningen af Søster Fanny Gebhardt; denne Forening har uddelt 7,195 Skrifter, omsat 46 Bøger og haft 169 evangeliske Samtaler. Unge Mænds Forening af Br. Edvard Bergh. Unge Kvinders Forening af Søster Magnhild Matsen og den kvindelige Hjælpeforening af Søster Marie Gartman.

Præs. Nielsen udtalte sin og Forsamlingens Tak til Sangkoret for dets udmærkede Arbejde. En engelsk Duet blev derefter sunget af Søstrene Magnhild Matsen og Helene Holmsen.

Præs. M. Christophersen var tilfreds med de aflagte Rapporter og talte opmuntrende til de Hellige og roste Sangkoret for dets Flid og smukke Sang. Mødet sluttedes med Salmen: „Skjønne Dag saa længe ventet". Taksigelse af Ældste Parley H. Johnsen.

Et Præstedømsmøde blev afholdt om Mandagen, hvor Ældsterne aflagde udførlige Rapporter og modtoge nyttige Raad og Opmuntringer af Præs. Christophersen. Konferencen sluttede Tirsdag Aften med en selskabelig Sammenkomst, som den kvindelige Hjælpeforening havde arrangeret for de Hellige og Missionærerne. Et godt Program udførtes, og Forfriskninger serveredes.

Jos. N. Busath,
Sekretær.

Dødsfald i Aarhus.

Broder Søren Rasmussen Fisker afgik ved Døden i Aarhus den 28. Oktober 1913 efter længere Tids Sygeleje. Br. Fisker annammede Evangeliet tilligemed sin Hustru og var et trofast Medlem af Kirken lige til sin Død. Da hans talrige Familie var samlet om hans Dødsleje for at byde ham det sidste Farvel, bar han sit Vidnesbyrd for dem, kort før han udaandede. Han efterlader sig Hustru og 3 Børn.

Begravelsen fandt Sted fra Kapellet den 5. November under stor Deltagelse. Ved Baaren talte Præs. P. Sørensen om den Afdødes Trofasthed og gode Gjerninger og om Opstandelsen. Folkethingsmand Samuelsen holdt en kort Tale ved Graven, og om Aftenen afholdtes et Mindemøde for Br. Fisker i Forsamlingssalen, Borupsgade 12, ved hvilken Lejlighed Salen var fyldt til sidste Plads.

Det er betegnende, at en vis Provst i Forening med Sognepræsten søgte at faa Benyttelsen af Kapellet og dets Orgel forbudt. De henvendte sig først til Begravelseskontoret og derefter til Borgmesteren, men deres Stræben var forgjæves, takket være Aarhus' frisindede Administration.

Dødsfald.

Broder Christen Johansen afgik ved Døden den 3. Oktober i sit Hjem i American Fork, Utah. Han blev født den 1. Juli 1835 i Vadsby paa Sjælland og annammede Evangeliet den 2. Februar 1866. Hans Hustru døde i Danmark og efterlod 11 Børn, hvoraf 8 leve og bo i Utah. Afdøde emigrerede i 1884 til Utah, hvor han senere indgik Ægteskab med Marie Møller fra Kjøbenhavn, som overlever ham og begræder hans Bortgang.

— Broder Elias Ellessens Hustru Jandere døde den 4. Oktober i Chicago og blev bragt til sine Slægtninge i Salt Lake City for at begraves der. Hun blev født 1872, annammede Evangeliet for 9 Aar siden i Bergen og emigrerede til Chicago for 5 Aar siden. Søster Ellessen efterlader sig en sørgende Ægtefælle og 8 Børn.

— Søster Sara Marie Gravesen døde den 31. Oktober i Aalborg. Hun blev født den 26. Maj 1826 og annammede Evangeliet den 3. Juni 1861. Hun og hendes Mand, der ikke er Medlem af Kirken, holdt Diamantbryllup for halvandet Aar siden. Hun efterlader sig Mand og 4 Børn og døde som en ærlig og trofast Sidste-Dages Hellig.

Indhold:

Udgivet og forlagt af Martin Christophersen, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen.)